

TALE

Beskæftigelsesministerens tale til samråd i Beskæftigelsesudvalget den 22. februar 2017 om sagsbehandlingstiderne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Spørgsmål BA

Formanden for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) erkender, at 28 måneders ventetid i en arbejdsskadesag er for lang tid, og mener, at en rimelig sagsbehandlingstid er 12 måneder, jf. Politiken 13/1-17: "Ventetiden stiger igen ...igen" og "Formand: Det vil tage år, men vi skal blive bedre". Ministeren bedes redegøre for årsagerne til stigningen i ventetiden i AES, samt hvad ministeren agter at gøre for at nå målet på 12 måneder.

Indledning

Tak for invitationen til samrådet, som handler om et meget vigtigt emne – sagsbehandlingstiderne på arbejdsskadeområdet.

Jeg vil gerne starte med at slå noget helt fast, som I har hørt mig sige før: *Sagsbehandlingstiderne på arbejdsskadeområdet er generelt for lange, og en sagsbehandlingstid på mere end to år er uacceptabel.*

Vi kan ikke være det bekendt over for de mennesker, der er kommet alvorligt til skade på deres arbejde.

Det er i sig selv belastende at få en arbejdsskade. De mennesker, som har passet deres arbejde og bidraget til vores samfund, bliver ramt ekstra hårdt, når de ikke længere kan arbejde som før skaden.

De er i en økonomisk og arbejdsmæssig sårbar situation. Det kan være svært at komme videre, og det kan være svært at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det er derfor helt afgørende, at vi får bragt sagsbehandlingstiden væsentligt ned. Jeg mener ikke, at det kan vente tre til fire år, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – AES – har givet indtryk af i artiklen i Politiken.

Vi skal se en forbedring allerede næste år.

Men tilbage til samrådsspørgsmålet, som handler om *årsagerne* til den stigende sagsbehandlingstid, og *hvad jeg agter at gøre* for at bringe sagsbehandlingstiden ned.

Stigningen i sagsbehandlingstiden

Lad mig starte med at slå fast, at det er bestyrelsen for AES, der har driftsansvaret på arbejdsskadeområdet. Det er deres pligt at rette op på sagsbehandlingstiden inden for de regler, der gælder. Det er en del af en retssikkerhedsmæssig og ansvarlig forvaltning af området.

Som jeg forstår det, er der flere grunde til, at sagerne, som AES afslutter med en tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne, tager længere tid.

For det første er der tale om komplicerede juridiske afgørelser og ofte alvorlige skader. Jo mere kompliceret sagen er, desto flere oplysninger skal AES indhente, og jo længere tid vil sagsbehandlingen tage.

For det andet skal den tilskadekomnes helbredsmæssige tilstand og erhvervsmæssige situation være afklaret og stabil, før AES kan træffe en afgørelse. Derfor må afgørelserne tit udsættes, til der er sket en afklaring fx i kommunen eller sundhedsvæsenet.

For det tredje steg sagsbehandlingstiden i Arbejdsskadestyrelsen fra 2014 til 2015 på grund af strammere krav til sagsbehandlingen – dels som følge af kritik fra Kammeradvokaten, dels som følge af en Højesteretsdom, der ændrede personskadebegrebet for arbejdsulykker.

Derudover oplevede styrelsen en ekstraordinær høj personaletsomsætning.

Der er altså – som jeg forstår det – ikke ét enkelt eller simpelt svar på, hvorfor sagsbehandlingstiderne er steget.

Selvom den tidligere Arbejdsskadestyrelse iværksatte en række initiativer til at nedbringe sagsbehandlingstiderne, bærer AES stadig rundt på den pukkel af tunge og komplicerede sager, som blev opbygget i 2014.

Særligt i forhold til sager om *erhvervsevnetab*, som har den længste sagsbehandlingstid, må man bare sige, at der ikke findes nogen snuptagsløsninger. Og sagerne om erhvervsevnetab vil også fremover være de sager, der tager længst tid at afslutte.

Men det er som sagt på ingen måde acceptabelt, at der er tilskadekomne, der skal vente over to år på en afgørelse – heller ikke selvom sagen er kompliceret.

Det bringer mig videre til spørgsmålet om, hvad der gøres for at bringe sagsbehandlingstiderne ned.

Nedbringelse af sagsbehandlingstiderne

Sagsbehandlingstiderne skal bringes væsentligt ned, så folk ikke skal vente to år på en afgørelse. Det har I hørt mig sige før, og jeg har også ved flere lejligheder sagt det i offentligheden.

Men endnu vigtigere – jeg har også sagt det klart og tydeligt til bestyrelsesformanden og direktøren i AES, da jeg mødtes med dem tidligere på måneden.

Og det er heller ikke fordi, jeg sidder tilbage med et indtryk af, at AES ikke vil gøre noget ved problemet. Faktisk virker det bestemt, som om bestyrelsen og direktionen tager situationen alvorligt.

AES har for nylig vedtaget en 2020-strategi, hvor det blandt andet prioriteres højt at løse AES' udfordringer med for lange sagsbehandlingstider og mange gamle sager.

Der er mere konkret iværksat både kortsigtede og langsigtede initiativer, som skal bringe sagsbehandlingstiderne ned. Blandt andet er der ansat 40 nye medarbejdere, der i 2017 skal afvikle alle sager med en sagsalder på to år eller mere.

Det kan så – og det kan jeg lige så godt sige allerede nu – betyde, at sagsbehandlingstiden faktisk *stiger* i 2017. Det skyldes, at AES opgør sagsbehandlingstiden for en sag, når sagen bliver *afsluttet*. Og når AES i år afslutter rigtig mange gamle sager, vil det trække den gennemsnitlige sagsbehandlingstid op.

Men jeg har en forventning om, at sagsbehandlingstiden i de sager, der i dag tager længst tid at behandle, kommer til at se helt anderledes ud i 2018. Vi skal med andre ord allerede se en væsentlig fremgang til næste år.

Ministerens rolle

Og hvad vil jeg så *som beskæftigelsesminister* gøre for at sikre, at det går den rigtige vej? Det er sådan set det, samrådspørgsmålet går på.

Det er som sagt AES' bestyrelse, der har ansvaret for driften på arbejdsskadeområdet, og jeg har som bekendt ikke instruktionsbeføjelse over for AES.

Til gengæld har vi med myndighedsoverdragelsen af arbejdsskadesagsbehandlingen til AES lavet en konstruktion, hvor *arbejdsmarkedets parter* har fået en central placering i bestyrelsen for AES.

Arbejdsmarkedets parter har en særlig indsigt og interesse i forholdene på arbejdsskadeområdet. De ved, hvor vigtigt det er for tilskadekomne at få en afgørelse hurtigst muligt, så de kan komme videre fra arbejdsskadesystemet og bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Derfor er det helt rigtigt, at arbejdsmarkedets parter nu er med til at sætte rammerne for en sikker, effektiv og korrekt drift på arbejdsskadeområdet.

Og det er min klare overbevisning, at bestyrelsen for AES har rammerne til at tilrettelægge og stabilisere driften i arbejdsskadesagsbehandlingen i løbet af 2017.

Men det forhold, at AES' bestyrelse har ansvaret for sagsbehandlingen på arbejdsskadeområdet, og at jeg ikke har instruktionsbeføjelse, betyder – heldigvis – ikke, at jeg bare skal sidde på mine hænder.

For det første fører Beskæftigelsesministeriet som bekendt tilsyn med AES med henblik på at sikre, at AES forvalter arbejdsskadeområdet forsvarligt og under hensyntagen til tilskadekomnes retssikkerhed.

Jeg har i den forbindelse meddelt bestyrelsesformanden og direktøren i AES, at jeg vil følge området tæt, og at jeg hvert kvartal vil indkalde dem til et statusmøde, hvor de kan redegøre for udviklingen i sagsbehandlingstiderne.

For det andet er det nødvendigt at ændre arbejdsskadesystemets lovgivningsmæssige rammer, så de i langt højere grad understøtter en hurtig og effektiv sagsbehandling.

Derfor ønsker regeringen som bekendt at modernisere arbejdsskadesystemet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Systemet skal forenkles, så tilskadekomne hurtigere kan komme videre med deres liv.

Jeg regner med, at vi tager hul på de politiske drøftelser i løbet af 2017.

Afslutning

Tak for ordet.